

Cerdanya) (XXIII, 31.3).

Comallèmpia, valleta del terme d'Erill (XIII, 160).

Comallimpila, partida del terme de Pobla de Roda (Alta Ribagorça) (XIX, 43).

ETIM. Vénen de *llèmpieu*, *llèmpia*, adjectius provincials.

Formes provinents del llatí *LIMPIDUS* -A, 'clar, brillant, límpid' amb el sentit de 'llis, net de vegetació' (*DECat.* v, 95b53-54; 957a12). En algunes hi ha hagut assimilació *l-pl* > *l-pl*. J.F.C.

LLENA

La Llena, poble del municipi de Lladurs (Solsonès), a la vall de la Ribera Salada.

PRON.MOD. *ləljənə*, oït per Casacuberta (c. 1920).

DOC.ANT. 839: *Ipsa Lena* (*Acta C.S. d'Urg.* ed. Pujol, § 93); 999: *Lena*, document llegit a l'Arxiu de Solsona per Coromines; S.XI: *Castro de Lena* (*ibid.*); 20 1087: *ipsa Lena* (*BABL* VIII, 554); 1151: *Lena* (Kehr, *Papsturk.*, 329); 1198: *Bernardus de Zalena* (*Cart. Poblet*, 84); 1359: *Ballia de Lena e de Terrassola* (imprès *Iona: CoDoACA* XII, 60).

HOMÒNIMS

Serra de la Llena (oït *ljənə* per J.Cor.), serra de la serralada Pre-litoral. S'estén entre les Garrigues, el Priorat i la Conca de Barberà. Es troba documentada l'any 1163: *strata publica que descendit a Turre de Lena in rivo de Seth* (*Cart. Poblet*, 91).

Coll de la Llena, tossal del terme de Pratdip (Baix C. Tarr.) (Iglésies-Santas., *Guies* II, 158)

Pic de Llena, massís de pro de 2000 alt. que separa la Vall del Flamicell de la Vall de Bellera.

Camins de la Llena, en el terme de Tivissa (Ribera d'Ebre) (Bru Borràs, *Hist. Tivissa*, 24).

La Llena, partida antiga del terme de Cabó (Alt Urgell): 1050: *ipsa Lena* (*BABL* VIII, 430).

La Llena, nom antic de l'actual Mas de Faro, del terme de Castissent (Pallars Jussà) XVIII, 115.23).

La Llena, pda. antiga del terme d'Areny (N. Ribagorça): 987: *ad Lena* (Abadal, *Pall. i Rib.*, 273).

Llena, partida antiga del terme de Güel (Alta Ribagorça): 996: *Lena* (SerranoS.; *NHRib.*, 472.5).

DERIV. *Llener*, antic *Lenero* a. 1032 a Organyà 45 (*BABL* VIII, 422).

Llenasca sengles roquers a les valls de Castellbò, Cardós, Boí i Castissent.

ETIM. *Llena*, 'llosa', mot pre-romà, (veg. *DECat.* v, 145a13-148 on se'n trobaran encara d'altres derivats. J.F.C.

LLENCA

La Llenca, partida del terme de Gavarda (Ribera

Alta de Xúquer) (XXXI, 135.6).

HOMÒNIMS I DERIVATS

La Llenca, partida del terme de Sella (Marina Val.) (XXXV,101.10).

Les Llenques, partida del terme de Benigembla (Mq. de Dènia) (XXXIV 168.3).

Vénen de *llenca*, 'tros de terra llarg i estret' (Cf. *DECat.* v, 149b45-54). J.F.C.

10 *Llengaderes, Llenguad-, V. Llong Llenós, V. Puig-*

LLENTES

Mas i partida del terme de Viladonja (Ripollès), al vessant meridional del ras de *Llentes*.

(a) *ljéntas*, oït a Palomera (te. Gombrèn), el 21.X.1934, és prolongació del mateix topònim.

ETIM. Del cat. antiquat *llent, llenta*, 'humit', del llatí *LENTUS* id. (*DECat.* IV, 948b45-949a3). J.F.C.

LLENTILLA

Sa Llentia, partida del terme de Sencelles (Mallorca) (XI, 118.18).

25 Cf. *Cal Llentilla*, NL del terme de Sant Llorenç de Morunys (Solsonès) (XXVIII, 57.15).

D'on els *DERIVATS* col·lectius:

Lo Llentillar, partida sota Roca-Dreta, en el terme de Roní (Pallars Sobirà) (XXXVI, 156.22).

30 *La Llentillera*, partida del terme d'Oveix (Pallars) (XXXVII, 140.6).

Grau Llentiller, partida del terme de Fígols de les Mines (Berguedà) XXXVIII, 105.19).

ETIM. Prové del nom de la *llentilla* o *llentia*, nom del conegut llegum i d'altres plantes de fruit semblant 'lemna minor' 'llentia d'aigua', etc. *DECat.* v, 153b5411. J.F.C.

D'origen diferent *Llentillà* veinat i riu afl. de la Tet, estudiat supra per Gulsoy.

LLENTISCLE (*DECat* v, 154b20 n.2) i derivats:

Port de Llentiscle, a Eivissa. Es troba documentat: 1321: com a *Port de Lentiscle* (*BABL* v, 180); 1655: *Cap de Cala Llentrisca* (*BSAL* v, 185a).

DERIVATS COL·LECTIUS

El Llentisclar, sengles partides dels termes de Coves de Vinromà (Maestrat) (XXVIII, 140.7; 148.13), i de Xixona (Alacantí) (XXXV, 87.17).

Llentisclosa, NL antic del terme de Salomó (Taragonès): 1088: in villa que dicunt *Lentisclosa* (*Cart. St.Cugat* II, 392).

Sovint amb metàtesi de *nt-scl* > *st-ncl*.

Llestinclà, nom d'una de les coves del Montgrí, documentada l'any 1362 en el *Llibre Verd* del capítol de Girona, p. 89-90).

55 *Estinglells*, v. supra l'article dedicat a aquest NL. J.F.C.